

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 92

Аҳком

**Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳйи
аз мункар**

Нависандаи пурсиш:

Исмоъилӣ

Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳйи аз мункар

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Исмоилий

Тарихи пурсиш: 26/12/2015

Банда як минбарӣ ва аз иродатмандони ҳазарти алломаи Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло ҳастам ва гоҳе дар минбарам барои огоҳии мардум аз маъорифи ҳаққаи Ислом, аз фармойишҳои нуронии ин бузургвор ва мавоъизи балиғаи эшон истифода мекунам, вале мутаъассифона бо таваҷҷуҳ ба фазои амниятии мавҷуд дар Эрон ва ҷавви масмуме ки бар зидди ин олими мазлум эҷод кардаанд, кодир ба зикри номи эшон нестам ва наметавонам ин маворидро бо сароҳат аз эшон нақл кунам; Хусусан ки дар миёни аҳли масҷид мутаъассибине ҳузур доранд ки агар номи ин бузургворро аз даҳони ман бишнаванд дигар пушти сари ман намоз намехонанд ва барои ман мушкilotи адидае эҷод мекунанд. Бо ин ҳол, ман гоҳе ба сурати кулӣ ва мучмал ба ин бузургвор ишора мекунам ва масалан мегӯям: <<Ба қавли яке аз бузургон>> ё <<Ба қавли яке аз уламо>> ё <<Бархӣ ҳукамо фармудаанд>> ва монанди ин, вале намедонам ки оё ин ишорот кифоят мекунад ё на? Ба ҳар ҳол суъолам ин аст ки оё ин кор барои банда бо таваҷҷуҳ ба инки қасди тарвиҷи маъорифи ҳаққаи Исломиро дорам, ҷойиз аст? Агар ҷойиз нест, чи кор бояд анҷом бидиҳам?

Бо ташаккур аз шумо ва ин олими бузург ки мисдоқи боризи «إِنِّي عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ» ҳастанд ва бо осори арзишманди худ, сатҳи фикри ва биниши моро нисбат ба Ислом чандин дараҷа болотар бурдаанд ва нигоҳҳои ғалати моро хусусан ба масоъили Маҳдавият ислоҳ фармудаанд ва як инқилоби фарҳангии азим ва бесобиқаро дар ҷаҳони Ислом оғоз кардаанд ки навидбахши инқилоби ҷаҳонии Маҳдавӣ аст ин шоъ Аллоҳ.

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 3

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 26/12/2015

Ҷойи хурсандӣ аст ки ханӯз дар миёни асҳоби минбар, маъдуд озодагон монанди шумо ёфт мешаванд ки дини худро ба дунё нафурӯхтаанд ва пайрави хоҳишҳои ҷабборон нашудаанд ва фиреби дурӯғҳои муздуронро нахӯрдаанд ва дар партуви китоби

Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳйи аз мункар

Худованд ва суннати Паёмбараш ва безътино ба илқоёти ин ва он, ба ҳаққонияти ошкори ҳазарти аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло ва арзиши волои кори ӯ басират доранд ва қадри <<Фармойишҳои нуронӣ ва мавоъизи балиғи эшон>> ро дар ин қахтул ҳикма медонанд ва танҳо ба <<Тарвичи маъорифи ҳаққаи Ислом>> меандешанд, вале ҷойи таъассуф аст ки ихтиноқ дар ҷомеаи Эрон ба ҳадде расидааст ки аҳли илм ҳатто ҷуръати ном бурдан аз касе ҷуз ҳокимон ва аёдии оноро надоранд ва аз бурдани номи як олими мусалмон ва мустақил ва нақли ақволи илмӣ ва ахлоқии ӯ меҳаросанд; Монанди ихтиноқ дар ҷомаи Умавиён ки аҳли илмро аз бурдани номи Алӣ ибни Абӣ Толиб ва нақли ақволи ӯ боз дошта буд ва ба ҷаъли ҳадис бар зидди ӯ барои хушнудии ҳокимон водошта буд ва ҷунон ҷавви олуи ва торикеро ба вучуд оварда буд ки буғзи ӯ пиру ҷавонро фаро гирифта буд; То ҳадде ки ҳокимони Умавӣ, ҳулафои машруъи Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам шумурда мешуданд ва аҳли байти он ҳазарт, гурӯҳи шӯришӣ ва мунҳариф бо иддаҳои дурӯғин ва дар пайи тафриқаангезӣ миёни мусалмонон! Имрӯз низ ҳамон ҷараён идома дорад ва танҳо номҳо тағйир кардааст то озмуне барои мардумон бошад. Муддаиёни вилояти мутлақа ва даъват кунандагон ба сӯи ҳокимияти худ, намоёндагони Исломи ноби Муҳаммадӣ шумурда мешаванд ва заминасози зуҳури Маҳдӣ ва даъват кунандаи ба сӯи ҳокимияти оли Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам як шӯришӣ мунҳариф бо иддаҳои дурӯғин ва дар пайи тафриқаангезӣ миёни мусалмонон! Аҳли илм аз бурдани номи Мансури Ҳошими Хуросонӣ ва нақли ақволи ӯ боз дошта мешаванд ва ба ҷаълу ифтиро ва наشري ақози бар зидди ӯ барои хушнудии ҳокимон водошта мешаванд ва ҷунон ҷавви олуи ва торике ба вучуд омадааст ки буғзи ӯ пиру ҷавонро фаро гирифтааст. Акнун кор ба ҷойе расидааст ки муште ҷавонаки аҳмақ ва мутаъассиб ки на баҳрае аз илм доранд ва на баҳрае аз одоб, бо таҳрези саркардагони мунофиқ ва шайтонсифати худ, анвои саббу лаънро ба ин олими мазлум ва азимушшоён раво медоранд ва аз ҳеҷ тавҳин ва ифтиро ба соҳати мутаҳҳараш худдорӣ намекунанд ва ба ҳабсу озори ёрон ва дӯстдорони ӯ мепардозанд;

Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳй аз мункар

Ҳамон тавр ки падаронашон бо таҳрези ҳокимони Умави, анвои саббу лаъно ба Алӣ ибни Абӣ Толиб раво медоштанд ва аз ҳеч тавҳин ва ифтироӣ ба он ҳазрат худдорӣ намекарданд ва ба ҳабсу озори ёрон ва дӯстдорони ӯ мепардохтанд, дар ҳоле ки ин олими мазлум ва азимошшоён ба шеваи Алӣ ибни Абӣ Толиб, чуз бар пояи китоби Худованд ва суннати Паёмбараш сухан намегуяд ва танҳо чурмаш созиш накардан бо ҷабобира ва курниш накардан дар баробари тавоғит аст. Уф бод бар ин мардуми содалувҳ ва фурумая ки ҳамвора бозичаи дасти ҷабобира ва пуштибони тавоғит дар баробари аҳли байти Паёмбарашон будаанд ва барои хушнидии ҳокимони золим, муслиҳони мазлумро лагадмол кардаанд!

Аммо ривояти шумо аз ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ бидуни овардани номи ӯ ё ба сурати мучмал аз бими ҳукумати Эрон, монанди ривояти бархӣ саҳоба ва тобеён аз Алӣ ибни Абӣ Толиб будан овардани номи ӯ ё ба сурати мучмал аз бими ҳукумати банӣ Умая аст; Чунонки машҳур аст онон ҳаргоҳ меҳостанд аз он ҳазрат чизе ривоят кунанд, меғуфтанд: <<Маде аз Қурайш чунин гуфт>> ё <<Марде аз саҳоба чунин гуфт>> ва номи ӯро намеоварданд ва аз бархӣ расидааст ки ҳаргоҳ меҳостанд аз он ҳазрат чизе ривоят кунанд меғуфтанд: <<Абу Зайнаб чунин гуфт>> то касе нафаҳмад ки мурди онон Алӣ ибни Абӣ Толиб аст (нигоҳ кунед ба: Табарӣ, Ал-мустаршид, с676; Муфид, Ал-иршод, ҷ1, с310; Ибни Шаҳришуб, Маноқиби оли Абӣ Толиб, ҷ2, с174) ва бо ин васф, агар амали онон саҳиҳ шумурда шавад, амали шумо низ саҳиҳ аст; Чуз онки ба назар мерасад амали онон саҳиҳ шумурда намешавад; Ҷароки ҳар чанд ҷону моли ононро аз газанди золимон ҳифз мекард, ба бақои ҳукумати золимон ёрӣ мерасонд ва наслҳои ҷадиди мусалмононро ки бо савобиқи Алӣ ибни Абӣ Толиб ошноӣ надоштанд, ба инҳироф аз ӯ савқ меод ва табъан мисдоқи кетмони оёти Худованд ва талбиси ҳақ ба ботил шумурда мешуд ва дар воқеъ ҳамон коре буд ки ҳокимони золим меҳостанд. Аз ин рӯ, дар миёни саҳоба ва тобеён, озодагоне буданд ки ба рағми фишорҳо ва таҳдидҳои ҳокимони золим, номи Алиро меоварданд ва фазоилии ӯро ривоят мекарданд ва аз молу ҷони худ дар ин роҳ меғузаштанд

Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳйи аз мункар

ва бидуни шак агар инон набуданд, номи он ҳазрат ва фазоъили ӯ аз ёдҳо мерафт ва имконе барои ҳидояти ояндагон боқӣ наместонд ва ба ин тартиб, мақсуди ҳокимони золим бароварда мешавад. Аз инҷо доништа мешавад ки нақли суҳанони ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизуллоҳ таъолло, бидуни овардани номи ӯ ва ба сурати мучмал, хусусан дар ин бурҳаи ҳассос шойиста нест ва аз масодиқи кетмони ҳақ ва талбиси он ба ботил шумурда мешавад, бал вочиб аст касоне дар миёни мардум бошанд ки барои Худованд аз ҷону моли худ бигзаранд ва ҳанҷораи золимонаи ҷабборонро бишкананд ва кореро анҷом диҳанд ки барои онон ногувортар ва душвортар аст, то бо ирода ва ҳиммати ин озодагон, ҷавви олуи ва торики мавҷуд тағйир кунад ва замина барои бедории мусалмонони ҷаҳон фароҳам шавад ва калимаи Худованд рост ояд ки фармудааст: **﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاحِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾** (Саф/ 8); <<Мехоханд нури Худовандро бо даҳонҳои худ хомӯш кунанд, дар ҳоле ки Худованд комил кунанди нури худ аст агарчи кофирон карохат дошта бошанд>>!

Ба ин асос, ба ҳамаи воъизон, андешмандон ва нависандагони мусалмон тавсиф мекунем ки Худованд ва рӯзи растохезро ба ёд оваранд ва аз бурдани номи ин инсонӣ бузург боке ба худ роҳ надиҳанд ва аз нақли ақволи илмӣ ва ахлоқии ӯ наҳаросанд ва бо ҳар созе ки қулдурон менавозанд нарақсанд ва чунин зиллат ва диноъатеро барои худ напазиранд; Зеро зиндагии дунё кӯтоҳтар аз он аст барои ҳифзи он, ҳаққеро кетмон намоёнд ё бо ботиле бипӯшонанд ва оқибат барои парҳезкорон аст, на барои мустакбирон ва на барои худфурӯхтагон.

Таълиқи шумора: 1

Тарихи таълиқ: 27/09/2017

Нависандаи таълиқ: Боқир Искандарӣ

Оё бо таваҷҷуҳ ба матолиби мунташир шуда дар ин пойгоҳ ва пойгоҳҳои ки аз тариқи эмейл аз тарафи шумо дарёфт мекунем, муҷоз ба зикри онҳо дар маҷмӯи илмӣ ва донишгоҳӣ ва низ поённома аз қавли шумо мебошам.

Сипосгузори заҳамотатон

Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳй аз мункар

Посух ба таълиқи: 1

Тарихи посух ба таълиқ: 01/10/2017

Ҳар гуна истифода ва бардошт аз китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ва соири матолиби мунташир шуда дар ин пойгоҳи Исломӣ, бо зикри комили манбаъ ва тасриҳ ба номи молики маънавии онҳо яъне аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло биломонеъ аст, вале бидуни зикри комили манбаъ ва тасриҳ ба номи он ҳазрат ҷойиз нест ва фарқе бо сирқат ва фиребкорӣ надорад.

Мутаъассифона дида шудааст ки бархӣ афроди судҷӯӣ, фурсатталаб ва бетакво, матолиби илмӣ мунташир шуда дар ин пойгоҳи Исломиро бидуни зикри комили манбаъ ва тасриҳ ба номи аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло, бо лаҳн ва сиёқӣ шабеҳ ба матолиби худ нақл мекунанд, бо ин узри бадтар аз гуноҳ ки намехоҳанд боъиси таблиғи он шаванд, дар ҳоле ки мехоҳанд боъиси таблиғи худ шаванд! Ин бегумон мисдоқи тадлис ва хиёнат дар амонат ва ҳамкорӣ бо душманони ҳақ барои кетмони он ва талбисаш ба ботил аст ки гуноҳӣ бисёр бузург маҳсуб мешавад; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾** (Бақара/ 42); **<<Ва ҳақкро бо ботил напӯшонед ва ҳақкро кетмон накунад дар ҳоле ки медонед>>!**

Ҷойи таъассф аст ки то кунун борҳо матолиби илмӣ ва нуқоти бадеъи мунташир шуда дар ин пойгоҳи Исломӣ, барои як олими хавзаӣ ё устои донишгоҳ ё пойгоҳи интернетӣ ё шахсияти сиёсӣ ирсол шудааст то мояи басират ва ҳидояти ӯ б ҳақ шавад, вале пас аз чанде дар қолиби назаре аз назароти ӯ ва бидуни камтарин ишорае ба манбаъи аслий ва молики маънавии он интишор ёфтааст, дар ҳоле ки ҷуз худӣ ӯ ва мо ва албатта Худованди доно касе аз мочаро огоҳӣ надорад ва дигарон онро назаре аз назароти ӯ мепиндоранд! Бегумон чизе ки заминасози ин сӯъи истифодаи ноҷавонмардона хусусан дар Эрон шуда, фориг аз шеваъи такаббур ва заъфи ахлоқи дар миёни ақшори мухталифи мардум, филтер будани ин пойгоҳи Исломӣ дар ин кишвар аст ки ба афроди судҷӯӣ, фурсатталаб ва бе тақво дар он имкон додааст то ба содагӣ чунин кори зиштеро анҷом диҳанд, бидуни инки касе аз мардум мутаваҷҷеҳи он шавад;

Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳйи аз мункар

Чароки бештари мардум дар ин кишвар ба ин пойгоҳи Исломи дастрасӣ надоранд, дар ҳоле ки дастрасияшон ба ин афрод, озод ва фаровон аст ва аз ин гузашта, ба онон эътимод ва ҳусни зан доранд ва чунин эҳтимолро дар бораи онон намедиханд!

Илова бар ин афроди судҷӯ, фурсатталаб ва бетакво, афроди дигаре низ вучуд доранд ки аз матолиби илмӣ ва нукоти бадеъи мунташир шуда дар ин пойгоҳи Исломи сӯи истифода мекунанд ва онон муддаъиёни дурӯғини имомат ва Махдавият ҳастанд ки ҳар зулм ва дурӯғеро барои худ ва пайравонашон ҳалол медонанд ва барои амволи моддӣ ва маънавии муҳолифонашон ҳурмате қоъил настанд ва мӯътақиданд ки метавон матолиб ва нукоти ононро ба суди худ мусодида кард ва барои таблиғи худ ба кор бурд ва амдан барои лувс кардани ҳақ ва аз равақ андохтани он мекушанд то ба заъми худ бозорашон дар миёни мардумро аз даст надиханд! Онон бегумон балойи азиманд (дар бораи онон, бингаред ба: Гуфтори 18 ва 78).

Албатта рӯшан аст ки ин сӯи истифодаҳо ба олими мазлум ва ғариб аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло ва ёрони мухлис ва гумномаш ки барои Худованд мегӯянд ва менависанд, зиёне намерасонад; Чароки аҷри онон нази Худованд маҳфуз аст ва бо шарорат ва шайтанати фурумоёгон зойеъ намешавад; Ҳамчунонки ҳақиқат то абад пинҳон намеронад ва саранҷом рӯзе ошкор мегардад, вале қатъан ба мардум зиён мерасонад; Чароки сӯи истифода кунандагон барои Худованд намегӯянд ва наменависанд, балки барои манофеъи шахсӣ ва матомеъи дунявӣ мегӯянд ва менависанд ва дар ғолиби маворид ҳаққи ки аз мо дуздидаандро бо ботили худ меомезанд ва сабаби лувс шудани он ва инҳирофи бештари мардум мешаванд! Ин бегумон фитанае барои мардум аст ва ононро ба шубҳа меафканад ва аз ин рӯ, аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло дар яке аз гуфторҳои худ бо ишора ба он фармудааст:

«دَعْنِي مِنْ هَؤُلَاءِ السَّفَلَةِ الْمَرْدَةِ الْقَائِلِينَ عَلَى اللَّهِ بِمَا لَا يَعْلَمُونَ! أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ هَذَا الْعِلْمَ كَثُرَ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ هَبْطَ مِنْهَا مَعَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ثُمَّ انْقَلَبَ مِنْهُ إِلَى النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَ

Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳй аз мункар

الصَّالِحِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ حَتَّى يَرْجِعَ مَعَ آخِرِهِمْ إِلَى الْجَنَّةِ؟! أَ فَتُرِيدُ أَنْ تَجْعَلَ مِثْلَ هَذَا الْكَثَرِ فِي أَيْدِي الصَّبْيَانِ وَالْمَجَانِينَ وَالْمُدْمِنِينَ عَلَى الْمُخَدَّرَاتِ؟! لَا وَاللَّهِ لَيْسَ هَؤُلَاءِ بِمُأْمُونِينَ عَلَيْهِ وَلَا مِنْ أَهْلِهِ وَإِنَّ فِيهِمْ سَارِقِينَ يَسْرِقُونَهُ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا وَ يَسْتَعِينُوا بِهِ عَلَى حُجْجِ اللَّهِ وَ أَوْلِيَائِهِ! <فَدَرَّهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّى جِيئَ!> <Манро вогузор аз ин фурумоягони худбузургбин ки бар Худованд чизҳое мебанданд ки ба он илме надоранд! Оё наредонӣ ки ин илм ганче аз ганчинаҳои Биҳишт аст ки ба ҳамроҳи Одам алайҳи салом аз он фуруд омад ва сипас ба Паёмбарон ва сиддиқон ва шаҳидон ва солеҳон аз фарзандони ӯ интиқол ёфт то он гоҳ ки ба ҳамроҳи оҳаринашон ба Биҳишт бозгардад?! Оё пас меҳохӣ ки чунин ганчero дар дастони кӯдакон ва девонагон ва афюниён қарор диҳӣ?! На ба Худо савганд инон бар он амин шумурда намешаванд ва аз аҳли он нестанд ва дар миёни онон дуздоне ҳастанд ки онро ба сирқат мебаранд то ба баҳойи андак бифурушанд ва бар зидди ҳуччатҳо ва авлиёи Худованд ба қор гиранд! <Пас ононро дар саргардонияшон раҳо кун то замоне> (Мӯъминун/ 54)!>> (Гуфтори 43 ҷаъраи 1)

Ҳамчунонки дар гуфтори дигар, бо ишора ба ёрони махсус ва сиддиқи худ фармудааст:

<<Онгоҳ онҳоро барои ман ҳамроҳоне поядор ва ёронӣ вафодор хоҳӣ ёфт ки аламо фаро мегиранд ва аз дастбурд ниғаҳ медоранд ва чашмаҳои онро қорӣ месозанд ва барои амал ба он мусобика мегузоранд; Чароки онҳоро чашмӣ бино ва гӯшӣ шунавост ва қадри олимро мешиносанд.>> (Гуфтори 11)

Аз инҷо доништа мешавад ки ҳар гуна истифода ва бардошт аз осори аллома Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизахуллоҳ таъолло бояд бо тасриҳ ба номи эшон ва зикри комили манбаъ бошад, то ҳақ дар хидмати аҳли ботил қарор нагирад ва илм сипаре дар дасти ҷоҳилон нагардад ва ҳикмат ба равнақи бозори сафихон кӯмак накунад ва рост василае барои тарвиҷи дурӯғ нашавад ва то қасоне ки мойил ба огоҳии бештар ҳастанд битавонанд ба манбаъи асли

Аҳкоми амри ба маъруф ва наҳйи аз мункар

мурочиъа кунанд ва матолиб ва нукоти муртабитро –ба дур аз илқоъот ва тафосири дигарон– бубинанд, бошад ки ҳидоят ёбанд.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Исломи»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Лангаси мазҳаб
баро

Саҳифаи фејсбук
пайгоҳ

Саҳифаи гуглплус
пайгоҳ

Саҳифаи канал
телеграмм пайгоҳ